

[Valdemar Sørensen.]

idet man fra Detailhandlerorganisationernes Side har været inde i vidtløftige Forhandlinger med Priskontrolraadet om det og ikke faaet det klaret. Nu staar vi altsaa ved et Punkt, hvor vi i Stedet for Bekendtgørelsen, som dog administrativt kunde forandres, lovgiver om Spørgsmaalet og sætter de paagældende Bestemmelser ind i en Lov, hvor de er langt, langt vanskeligere at komme udenom. Det er derfor, jeg gerne vilde bede den højtærede Handelsminister om at udtale sin Mening om dette Spørgsmaal eller i hvert Fald bede det Udvalg, der nedsættes om Lovforslaget, om at tænke paa, hvorledes dette Forhold eventuelt kan ordnes.

For mit eget Vedkommende maa jeg sige, at nu da Spørgsmaalet om Konjunkturavance er ude af Verden, vilde jeg ikke finde det farligt, om man for alle disse Foretningers Vedkommende gik ud fra Bruttoavancen, som er det, de kalkulationsmæssigt lever deres Liv paa. Jeg tror ikke, de paa nogen mulig Maade kan haandhæve noget andet Princip i deres Kalkulation, og det forekommer mig, at man, hvis man holder strikte paa det, der staar i den foreslaaede Bestemmelse, vil sætte disse Mennesker i saa utallige Vanskeligheder over for Priskontrollen, at hverken det offentlige, der skal udøve Kontrollen, eller de handlende, der skal ind under den, paa nogen mulig Maade kan være tjent med det. Det er derfor, jeg beder om, at man, hvad dette bestemte Punkt angaar, vil foretage de nødvendige Overvejelser, inden man skrider til at lovfæste Bestemmelsen, saaledes som den her er udformet.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg maa jo takke Ordførerne for de fire Regeringspartier for deres Tilslutning til Lovforslaget, selv om det for et Par af Ordførernes Vedkommende har været en meget betinget Tilslutning. Det forekommer mig, at man ganske glemmer, at dette Lovforslag er et Led i et Komplex af Lovforslag, som er affødt af de Vanskeligheder, som Tiden har medført. Da jeg sad dernede og lyttede til nogle af de ærede Ordføreres Bemærkninger, drømte jeg mig tilbage til en Tid, hvor man havde Raad til, synes jeg, og Tid til at tage Problemerne paa den Maade, man nu har taget dem paa, men som ingenlunde svarer til, hvad den nuværende Tid kræver af os.

Jeg skal derfor ikke indlade mig i alt for mange Diskussioner med de ærede Ordførere, idet jeg straks vil sige, at selv-

følgelig er jeg villig til at drøfte Enkeltheder i et Udvalg, men det maa jo ikke glemmes, at dette Lovforslag som de øvrige tilhørende Komplexet er kommet til Veje gennem lange, og jeg kan godt sige trange, Overvejelser inden for den samlede Regering og derfor maa modtages med den Forstaaelse, som baade deres Tilvejebringelse kræver, og som jeg synes Tidens Alvor kræver.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var jo utilfreds med, at ikke Lovforslaget var mere vidtrækkende, end Tilfældet er, og ønskede bl. a., at Løn- og Arbejdsforhold skulde være holdt inden for Lovens Rammer. Jeg skal hertil bemærke, at det er jo egentlig en ejendommelig Udtalelse at fremkomme med paa Baggrund af, at der foreligger et Lovforslag tilsigtende at fratage Arbejderne en kontraktlig Ret til 6 Kr. 13 Øre om Ugen. Man behøver vist ikke at regulere strengere, end Tilfældet er her. I øvrigt skal jeg undlade at komme ind paa hele Løn- og Arbejdsforholdsspørgsmaalet, selv om der kunde være megen Anledning dertil.

Jeg vil med Hensyn til det offentlige Priser sige, at jeg tror i Almindelighed, man kan regne med, at det offentlige, hvor jo de forskellige Interesser er varetaget i Ledelsen, altid vil sørge for, at Priserne er saaledes, at de er forsvarlige.

Naar saa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kommer saa langt ud, at han ogsaa vil have en Regulering af Indlaansrenten og Udlaansrenten, maa jeg sige, at det er jo ikke en Tanke, der kan være mig helt fremmed, men jeg tror ikke, Tiden er dertil, og jeg tror ikke, det havde været muligt at opnaa Enighed i Regeringen herom. Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, at Raadets Sammensætning er af afgørende Betydning for Lovens Praktisering, saa er dette jo rigtigt. Jeg vil gerne sige, at jeg vil tilstræbe at give Raadet en saadan Sammensætning, at det for Erhvervslivet kan blive saa betryggende som muligt i Anerkendelse af, at det ikke alene drejer sig om at skrive Loven, men ogsaa praktisere Loven paa bedst mulig Maade. Her vil jeg nu alligevel paaberaabe mig, at Handelsministeriet i Tiden, der er gaaet, paa bedst mulig Maade og under Hensyntagen til alle Forhold har søgt at varetage Erhvervenes Interesser under af Hensyntagen ogsaa til Forbrugerne. Jeg har den Opfattelse, at Handelsministeriet i Forhold til Erhvervene og i det Samarbejde, vi har med Erhvervene, staar forholdsvist godt; men givet er det, at vi ogsaa